

Käynti mummin ja ukin luona

Alelie Camitan-Coronel
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Indonesiassa.

Ernesto laittoi vielä yhden paidan laukkuunsa. Hän katseli ympärilleen huoneessa. Mitä muuta hänen piti ottaa mukaan? Hän näki Mormonin kirjansa pöydällä. Hän ei saanut unohtaa sitä!

Oli kesäloma. Erneston perhe oli menossa mummin ja ukin luo. Hän oli hyvin innoissaan siitä, että näkisi isovanhempansa.

Kun Ernesto ja hänen perheensä saapuivat, ukki halasi häntä lujasti. "Olen niin iloinen siitä, että olet täällä!"

"Me olemme kaivanneet sinua!" Mummikin hymyili ja halasi Ernestoa.

"Olen odottanut ja odottanut tätä päivää. Meistä on tosi mukavaa käydä täällä", Ernesto sanoi.

"Mennään sisälle", ukki sanoi. "Mummi tekee kaikkia lempiruokiasi."

Ernesto meni sisälle mummin ja ukin kanssa. Hän oli hyvin innoissaan, kun sai viettää aikaa heidän kanssaan.

Seuraavana aamuna Ernesto heräsi kypsytyn riisin tuoksuun. Hän huomasi, että äiti ja mummi olivat kii-reisiä keittiössä. Hän antoi heille molemmille suikon poskelle. Sitten hän juoksi pihalle.

Isä ja ukki istuivat ulkona juttelemassa ja joivat kupeista.

"Hyvää huomenta. Haluaisitko teetä?" Ukki ojensi kuppiaan Ernestolle.

Ernesto katsoi teekuppia ja sitten ukkia. Hän halusi kertoa, mitä hän oli oppinut Alkeisyhdistyksessä. "Ei kiitos, ukki", hän sanoi. "Opin kirkossani, että tee, kahvi ja tupakka eivät ole hyväksi ruumiillemme. Minä haluan tehdä sitä, mitä Jeesus haluaa minun tekevän."

Isä hymyili. "Perheemme noudattaa viisauden sanaa, mutta ukki uskoo eri tavalla, eikä se haittaa."

"Kiitos, että kerroit, mihin uskot", ukki sanoi Ernestolle. "Sinä olet hyvä poika. Voit saada kuumaa vettä kuten isäsi." Ukki kaatoi Ernestolle kupillisen vettä kattilasta.

KUVITUS MELISSA MANWILL KASHIWAGI

Ernesto otti siemauksen. Hän tunsi sisimmässään iloa siitä, että hän oli valinnut oikein.

Lounaalla Ernesto sai syödä lempiruokiaan. Mummi valmisti *nasi gorengia*, ruokalajia, jossa on riisiä, kananmunia, lihaa ja vihanneksia. Se oli hyvin herkullista. Ja Ernestosta oli mukavaa jutella mummin ja ukin kanssa heidän syödessään.

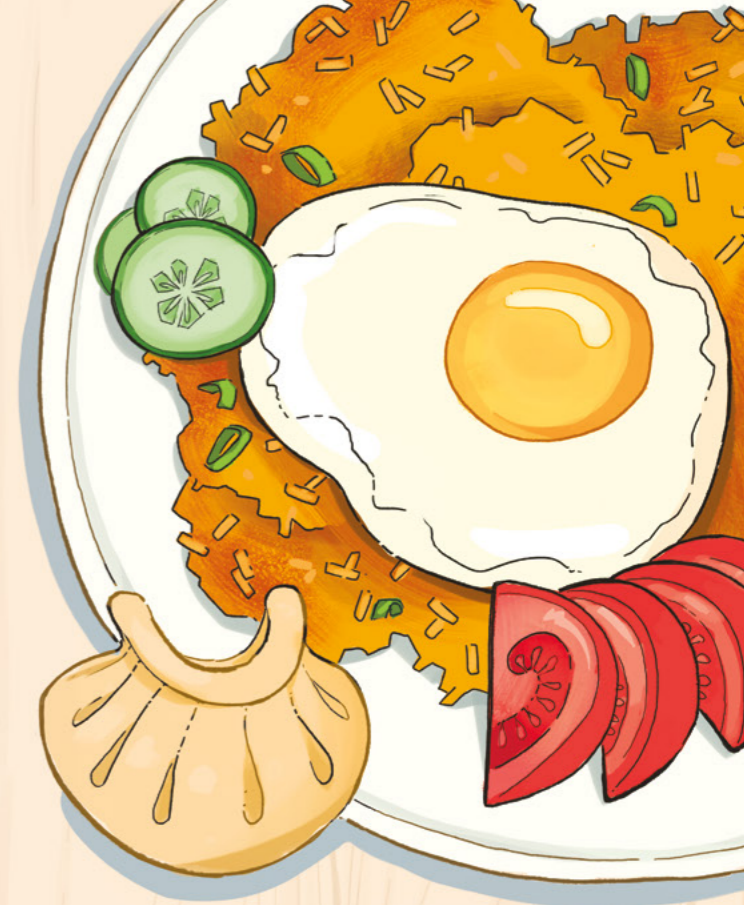
Iltapäivällä perhe leikki piilosta yhdessä. Jopa ukki ja mummi olivat mukana!

"Minä näen sinut sen puun takana, Ernesto!" isä huusi rynnäten häntä kohti. Ernesto nauroi yrittäessään juosta karkuun. Leikkiminen perheen kanssa oli hauskaa.

Sinä iltana kaikki istuivat ukin ympärillä, kun hän kertoi tarinoita. Kun ukki oli lopettanut, Ernesto muisti, etteivät he olleet lukeneet pyhiä kirjoituksia.

Ernesto hyppäsi pystyyn. "Tulen pian takaisin."

Hän juoksi hakemaan Mormonin kirjansa. Kun hän tuli takaisin, hän kysyi: "Voidaanko me lukea?"

"Olen iloinen siitä, että muistit." Äiti otti kirjan Ernestolta ja etsi esiin lempijakeensa. Hän luki sen ääneen. Sitten he kaikki polvistuivat.

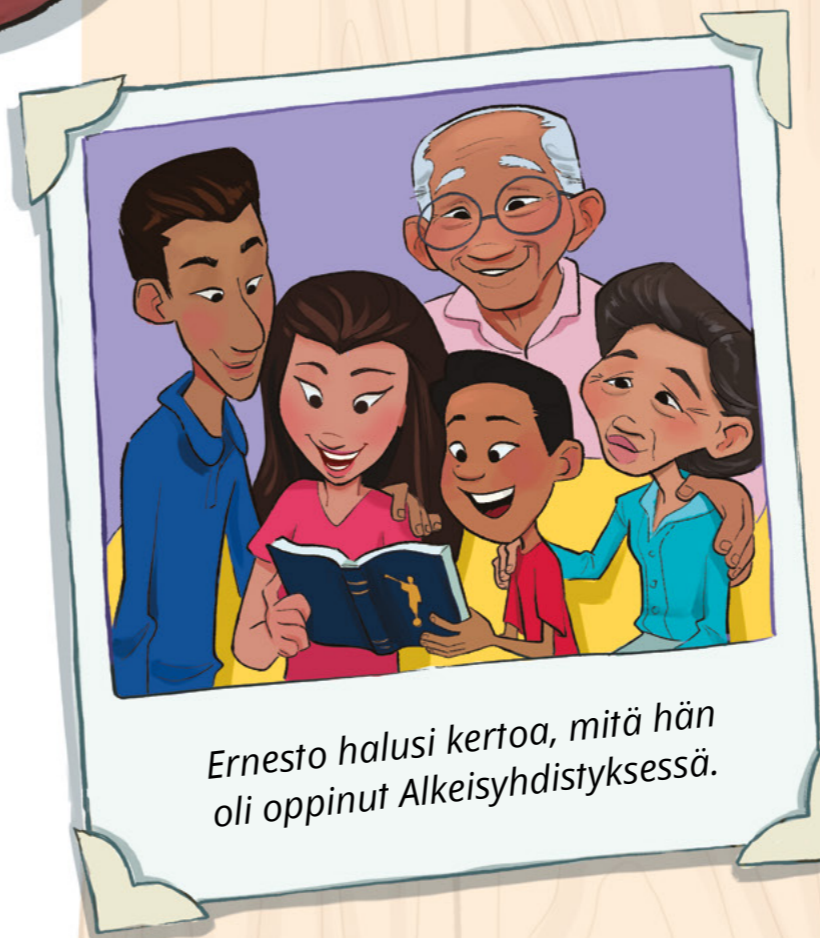
"Haluatteko rukoilla meidän kanssa?" Ernesto kysyi isovanhemmiltaan.

"Kyllä, se olisi mukavaa", mummi sanoi. Hän polvistui ukin viereen.

Isä piti rukouksen. Hän kiitti taivaallista Isää siitä, että he saivat viettää aikaa perheenä.

Rukouksen jälkeen ukki halasi Ernestoa. "On hyvä, että perheesi rukoilee", hän sanoi. "Olen iloinen siitä, että haluatte olla lähellä Jumalaa. Se auttaa perhetänne pysymään vahvana."

Ernestolla oli sisimmässään lämmin ja rauhallinen tunne. Hänestä oli mukavaa kertoa uskonkäsityksistään, joita hän rakasti, mummilta ja ukille – ihmisille, joita hän rakasti. ●

Ernesto halusi kertoa, mitä hän oli oppinut Alkeisyhdistyksessä.